

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi S. G.
o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w B. z dnia 8 grudnia 2000 r., wydanym
w sprawie z wniosku S. G.
przy uczestnictwie [...]
o rozgraniczenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 maja 2006 r.,
zażalenia skarżącego S. G. na postanowienie Sądu Okręgowego w B.
z dnia 19 stycznia 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2006 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę S. G. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem tego

Sądu z dnia 8 grudnia 2000 r., wydanym w sprawie z wniosku S. G. przy uczestnictwie [...] o rozgraniczenie, przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia następujące ustalenia i wnioski.

S. G. w skardze wniesionej z powołaniem się na podstawy określone w art. 403 § 1 pkt 1 i 2 w związku z art. 404 k.p.c. twierdził, że Sąd Rejonowy w C. – wydając w dniu 5 maja 2000 r. postanowienie o rozgraniczeniu – oparł się na opinii biegłego W. S. i dołączonej do niej mapie. Mapa ta nie ma natomiast, zdaniem skarżącego, cech dokumentu urzędowego. Sąd Rejonowy w C. wyrokiem z dnia 24 maja 2002 r. uniewinnił wprawdzie W. S. od zarzutu sfalszowania mapy i posłużenia się nią w postępowaniu rozgraniczeniowym, jednak wyrok ten został przez Sąd Okręgowy w B. uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania. Sąd Rejonowy zwrócił akta prokuratorowi, który postanowieniem z dnia 30 listopada 2004 r. zawiesił postępowanie ze względu na zły stan zdrowia oskarżonego. Wskazując na przytoczone okoliczności skarżący wywodził, że wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem z dnia 8 grudnia 2000 r., oddalającym apelację od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 5 maja 2000 r., jest konieczne w szczególności dla zachowania terminów określonych w art. 407 i art. 408 k.p.c.

Skarżący powołał się na podstawy określone w art. 403 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., jednak z uzasadnienia skargi wynika – stwierdził Sąd Okręgowy – że w istocie skarżącemu chodzi o oparcie orzeczenia na dokumencie przerobionym, czyli o podstawę z art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. Jakkolwiek przerobienie dokumentu stanowi z reguły czyn karalny, do wskazanej przez skarżącego podstawy wznowienia – zdaniem Sądu Okręgowego – nie stosuje się art. 404 k.p.c., który uzależnia dopuszczalność wznowienia od uprzedniego ustalenia czynu karalnego prawomocnym wyrokiem skazującym. Skarga o wznowienie postępowania powinna być zatem wniesiona w terminie trzymiesięcznym od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia (art. 407 § 1 k.p.c.).

Z akt sprawy karnej Sądu Rejonowego w C. oraz akt Prokuratury Rejonowej w C. wynika – stwierdził Sąd Okręgowy – że w dniu 16 grudnia 2000 r. S. G. złożył zawiadomienie o przestępstwie sfalszowania mapy przez biegłego W. S. i

posłużenia się nią w postępowaniu o rozgraniczenie, wobec czego od tego dnia należy liczyć bieg trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Gdyby jednak przyjąć, że skarżący – składając zawiadomienie o przestępstwie jedynie przypuszczał, iż dokument został przerobiony – termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania należałoby liczyć najpóźniej od dnia 30 czerwca 2004 r., w którym skarżący zapoznał się z opinią biegłego grafologa M. S.

Skarga o wznowienie postępowania została natomiast wniesiona w dniu 9 marca 2005 r.

Gdyby z kolei przyjąć, że podstawą wznowienia postępowania może być również art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c., do którego ma zastosowanie art. 404 k.p.c., należałoby – zdaniem Sądu Okręgowego – uznać dopuszczalność wznowienia ze względu na niepewność co do dalszego przebiegu postępowania, jednak i w tym wypadku termin do wniesienia skargi biegłby najpóźniej od dnia 30 czerwca 2004 r.

Z tych względów Sąd Okręgowy odrzucił skargę, uznając, że została ona wniesiona po upływie przepisanej terminu (art. 410 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

W zażaleniu S. G. wniósł o uchylenie postanowienia odrzucającego skargę, zarzucając, że Sąd Okręgowy nie uwzględnił stanu długotrwałej niemożności działania spowodowanej pozbawieniem go w czasie od 11 grudnia 2001 r. do 26 maja 2004 r. praw pokrzywdzonego, a także działań podejmowanych po przywróceniu mu w dniu 26 maja 2004 r. prawa do udziału w postępowaniu. Podniósł, że w ostatniej dekadzie stycznia 2005 r. uzyskał od prokuratora informację o zamiarze poddania oskarżonego W. S. ponownym badaniom lekarskim oraz że po uzyskaniu tej informacji sporządził skargę o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając zażalenie na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę o wznowienie postępowania, jako wniesioną po upływie terminu, Sąd Najwyższy bada jedynie czy skarga została rzeczywiście wniesiona po upływie przepisanej terminu. Usuwają się natomiast spod oceny Sądu Najwyższego

twierdzenia i wywody odnoszące się do innych kwestii, w tym – co oczywiste – do samej zasadności wznowienia.

Z niekwestionowanych ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że w dniu 16 grudnia 2000 r. żalący złożył zawiadomienie o przestępstwie sfałszowania przez biegłego W. S. mapy ewidencyjnej przedstawionej w sprawie o rozgraniczenie, a w dniu 30 czerwca 2004 r. zapoznał się z opinią biegłego grafologa M. S., po sporządzeniu której prokurator przedstawił W. S. zarzut poświadczenia nieprawdy.

Rację ma zatem Sąd Okręgowy przyjmując, że żalący już w dniu 16 grudnia 2000 r. powziął wiadomość o zarzucanym przerobieniu dokumentu, a dodatkowo w dniu 30 czerwca 2004 r. zapoznał się z opinią biegłego grafologa wydaną w związku z podnoszonym przez niego zarzutem. Skoro zatem żalący żądał wznowienia na tej podstawie, że postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 8 grudnia 2000 r. zostało oparte na mapie przerobionej przez biegłego W. S., powinien wnieść skargę o wznowienie najpóźniej w terminie trzymiesięcznym od dnia 30 czerwca 2004 r. Bez znaczenia dla tej oceny muszą pozostać twierdzenia żalącego dotyczące pozbawienia go praw strony w postępowaniu karnym, skoro miało to miejsce w okresie przed dniem 30 czerwca 2004 r.

Prawidłowo zatem Sąd Okręgowy odrzucił skargę o wznowienie jako złożoną po upływie przepisane go terminu.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. zażalenie oddalił.